

בש"פ 2333/14 - אריה אריאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 2333/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקש: אריה אריאל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
מיום 27.3.2014 במ"י 56132-03-14 על ידי כבוד
השופט א' מקובר

בשם המבקש: עו"ד אילן אזולאי

החלטה

ביום 23.3.2014 נעצר המבקש בחשד לביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר להונות וזיוף בנסיבות מחמירות. בהחלטת בית משפט השלום בפתח-תקווה (כבוד השופטת ד' עטר) מהיום, 27.3.2014, אשר התקבלה לטענת המבקש בשעה 16:00, הורה בית המשפט על הארכת מעצר הימים שהוטל על המבקש עד ליום 30.3.2014 בשעה 13:00. זאת, על פי בית המשפט, מכיוון שקם יסוד לחשד המיוחס למבקש ובשל הצורך בביצוע פעולות חקירה נוספות.

בשעה 17:30 הגיש המבקש ערר על החלטת בית משפט השלום בפני בית המשפט המחוזי מרכז. בית המשפט

עמוד 1

(כבוד השופט א' מקובר) קבע כי הערר ידון מחר, יום 28.3.2014 בשעה 9:00.

מכאן בקשת רשות הערר שלפני, שהוגשה בשעה 19:00, בה טוען המבקש כי יש מקום להורות לבית המשפט המחוזי לקיים את הדין בערר היום, נוכח הפגיעה החמורה העתידה להיגרם לו באם ישהה במעצר במהלך הלילה.

דין הבקשה להידחות. לא מצאתי יסוד בדין להנחת המבקש כי בית המשפט המחוזי מחויב לדון בערר שמגיש עציר באותו היום שבו הוגש, תהא שעת ההגשה אשר תהא. במקרה דנן, מעצר המבקש מבוסס על החלטת בית משפט השלום אשר דן בכל טענותיו ומצא כי אין בהן כדי להוביל לשחרורו המידי ממעצר. בנתון לכך, הפגיעה שתיגרם למבקש משעות המעצר הנוספות עד לקיום דיון בבית המשפט המחוזי אינה עולה כדי פגיעה מהותית בזכות הערר המוקנית לו בדין.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה באדר ב' התשע"ד (27.3.2014).

שופט
